

Ik zal de bloemen niet meer zien
 Noch binden de volle schoven.
 Maar doe mij in den oogst geloven
 De oogst waarvoor ik dien.

Ter nagedachtenis aan

Sefke Mestrom

echtgenoot van

MIEN SCHIJVEN

Hij werd geboren op 25 april 1905 te Maasbracht en overleed op 24 november 1991 te Venlo.

In zijn lange leven heeft hij ontelbare volle schoven gebonden, want hij was boer. Hij heeft vele bloemen gezien, zoals ze groeiden in zijn tuin. Hij genoot ervan met volle teugen, zoals hij van zo veel dingen in het leven kon genieten.

Het deed hem dan ook veel pijn, toen de gebreken van de ouderdom hem dwongen om van de vele dingen waaraan hij gehecht was, afstand te doen: zijn tuintje, zijn Dafje, zijn pilske, zijn kaartvrienden, zijn eigen huis. Het was de zorg voor "Oos Mam" die zijn hele leven nog vulde.

Het was dan ook deze zorg die voor hem de verhuizing naar De Wietel aanvaardbaar maakte. Hier kon hij immers met een gerust hart die zorg aan anderen overlaten. "We hebbe 't heij good", hebben we hem vaak horen zeggen. Hij beleefde er zijn vreugde aan het wel en wee van zijn vrouw, zijn kinderen en zijn talrijke kleinkinderen en achterkleinkinderen. Hij had ze nog eens zo graag allemaal bij elkaar gezien op 15 juni 1992, de dag van hun 65-jarig huwelijksfeest. Hij had het al allemaal geregeld, zoals hij zoveel dingen altijd regelde.

Naast het verdriet over zijn heengaan, overheerst dan ook een gevoel van dankbaarheid voor zo'n lang leven samen met vrouw en kinderen.

Dankbaarheid jegens de mensen die hem zo goed hebben verzorgd.

Dankbaarheid jegens alle mensen die hun medeleven betonen bij dit afscheid.

Dankbaarheid jegens God, op wie hij zoveel vertrouwen had en die hem zo'n milde dood heeft gelaten.

Wij delen dit vertrouwen in God en weten hem nu in goede handen.

Familie Mestrom.

*Dankbaar zullen wij
U herinneren*

